Олесю Терентійовичу Гончареві

Олесю Терентійовичу Гончареві

Гей, на синьому небі, на блакитному небі –
Вишиванкою
зоряний степ…
Повернуся назавжди –
не скоро,
не завтра,
А все ж повернуся до тебе,
мій степе,
На весни твої
й на сніги по весні.
І насишся мені,
і привидишся всоте мені
В тишині…
На пісні,
на труди,
на меди
запашні
Ляже зоряна ніч
і спочине…
Тільки зорі цвітуть…
чи то зоряна путь…
Стоїть доля в степу
З голосними,
як тронка,
очима.